

РЕШЕНИЕ

№ 1900

гр. София, 22.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Искра Гърбелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12478** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП – С., депозирана чрез процесуалния му представител юрисконсулт Б. против Решение от 11.11.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112 състав, по НАХД № 7126/2021 г., с което е отменено Наказателно постановление № 542693-F555008 от 19.10.2020г., издадено от заместник-директор на ТД на НАП С.. С последното на основание чл.182, ал.1 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС) на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 1496,53 лева за извършено нарушение на чл.124, ал.2 ЗДДС.

Касаторът твърди, че обжалваното решение е неправилно поради нарушение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Намира за неправилни изводите на СРС, че в хода на АНП е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничило правото на защита на санкционираното дружество, изразяващо се в неправилно определяне и посочване на датата на извършване на нарушението. В касационната жалба подробно са мотивирани доводите в подкрепа на законосъобразността на отмененото НП. Нарушението е безспорно установено,

поради което решението на СРС следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Ответникът [фирма], изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба. Подробни аргументи излага в представения по делото писмен отговор от 15.12.2021 г. В о.с.з. не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор Ю., който изразява становище за основателност на жалба.

Административен съд София - град, XX касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в преклузивния срок по чл.63а, ал. 2 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

В производството пред районния съд е установена следната фактическа обстановка:

На 19.06.2020 г., при извършване на насрещна проверка в информационната система на НАП установила, че [фирма], не е изпълнило задължението си за месец февруари 2020 г. да впише в дневника за продажбите си издадена от него фактура с №[ЕГН]/27.02.2020 г. с данъчна основа 7 482,66 лева и начислен ДДС в размер на 1 496,53 лева. Неотразяването на посочената фактура довело до определяне на дължимия данък за периода месец февруари 2020 г. в занижен размер.

Неизпълнението на това задължение било преценено като извършено нарушение по чл.124, ал.2 ЗДДС, за което на дружеството бил съставен АУАН и въз основа на него било издаденото процесното НП.

За да отмени обжалваното НП, районният съд е приел, че в АУАН и НП не е посочена точно дата на извършване на нарушението, което според съда е съществено процесуално нарушение, водещо до нарушаване правото на защита на санкционираното дружество. При тези съображения, районният съд е отменил НП, на формално основание като процесуално незаконосъобразно, без да се произнесе по същество и да извърши дължимата проверка за материалната законосъобразност на оспореното НП, съгласно чл. 314, ал.1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

Обжалваното решение е валидно и допустимо.

Решението е правилно, като съображенията за това са следните:

В процесните АУАН и в НП е отбелязано, че: "В дневника за продажбите за данъчен период м. февруари 2020 г., [фирма] не е отразило издадения от него данъчен документ - фактура №[ЕГН]/27.02.2020 г. с ДО в размер на 7482,66 лв. и ДДС в размер на 1496,53 лв. Неотразяването на издадената фактура в дневника за продажби за данъчен период на м. февруари 2020 г., е довело до определянето на данъка в по-малък размер". В същите не е посочено кога е следвало да бъде извършено отразяването в счетоводните документи.

При тези обстоятелства, съдът приема, че АУАН и НП не отговарят на изискването в чл. 42, ал. 1, т. 3 и в чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като в тях няма посочена дата на нарушението. Липсва изрично фиксиране на дата, която актосъставителят и наказващият орган са приели, че е дата на извършване на конкретното нарушение.

Същата не може да се изведе и чрез тълкуване или по друг начин. Съгласно чл. 125, ал. 3 и, ал. 5 от ЗДДС заедно със справка-декларацията поал. 1 регистрираното лице подава и отчетните регистри по чл. 124 – т.е. дневника за покупките и дневника за продажбите, за съответния данъчен период до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят. Сроктът за подаване на справка-декларация с дневника за продажбите на дружеството за данъчния период м. февруари 2020 г., който е до 14.03.2020 г., при тази правна уредба, се явява и срокът, в който дружеството е следвало да изпълни законовото си задължение за включване в дневника за продажби на фактурата, която е издало за осъществената от него облагаема доставка през м. февруари 2020 г. Невключването на фактурата в дневника за продажбите в този срок, представлява нарушение на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС, което се явява осъществено на следващия ден. След като такива установявания и изводи за датата на нарушението няма нито в АУАН, нито в НП, а и от посочените обстоятелства не може да се установи датата на нарушението, следва, че издадените актове не отговарят на изискването на чл. 42, ал. 1, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН и са незаконосъобразни.

За яснота, следва да бъде посочено, че настоящата инстанция принципно споделя разбирането на съда за характера на нарушението и определянето му от вида на продължените, както и цитираната съдебна практика за извличане на датата на извършване на нарушението от описанието на обстоятелствата в АУАН и НП. Последното обаче е относимо за случаите, когато от съдържанието на АУАН и НП недвусмислено е видно до кога е следвало да се осъществи задължението за действие, за да може привлеченият към отговорност да е наясно от кой момент нататък бездействието е незаконосъобразно. Настоящият случай не е такъв.

Задължителността на изискването да се посочи приетата от повдигачия обвинение с АУАН и от налагащия наказание с НП дата на нарушението, е пряко свързана с упражняване правото на защита на нарушителя и с преценката за законосъобразност от съда, вкл. за приложимата редакция на разпоредбите, които се сочат като нарушени и на тези, съставляващи основание за санкциониране.

Горното съставлява отделно основание за отмяна на НП, поради допуснато съществено процесуално нарушение.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК, съдът не констатира незаконосъобразност на решението на СРС, поради което последното следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XX^{-ти} касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 11.11.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112 състав, по НАХД № 7126/2021 г.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.